

VÁRI ATTILA

Családi album-versek

1. FALUN

Magamnak

*A fáról hull. Hull rám az alma,
alomnak hisz: leszek az alma.
Szeder ág szúr, és tép a málna,
mintha sorsommal jegyben járna.*

*Csalán és kosbor, kutyatej zajgat,
s a bürök kezdi a forradalmat:
szulák fut rám, pipehúr bénít,
s a lepke-tapló aggságba vénít.*

*Gyűlöl a kert – a szolga lázad.
Hangya-raj hordja szét a házat,
és a parázs, mint aki bízik,
fűben vörösöl: zászlóvá hízik.*

*És minden szilva: egy lövészáró,
bennük kukac-forradalmárok.
Csak a pince-homály nem lázad,
őrzi hidegvérrel az ostromlott várat.*

2. ESZTERLÁNC

Katának

*Volt egyszer egy kicsi lány,
tavasz jöttén eszterlánc
csüngött a nyakában.*

*Rákiált a pitypang mama:
„Miért gyötri a fiaimat,
eszterláncos néember!?”*

*Nézi ám a kicsi lány,
ki kiáltott ekkorán,
s ilyen sárga hévvel.*

*Látott kosbort, gólyahírt,
vadkaprot és törpenyírt,
ibolyát és hóvirágot,*

*aranyesőt, mely világolt,
de nem látta, aki szólt,
mert a rét nagy sárga folt:*

*csupa réz-pérez-fénnyel
perelt vele, mint az ég
perel kobalt-kékkel.*

*feldobta az eszterláncot,
azóta nem tép virágot,
értve tudja, hogy mi élő:*

*hervadozva érzőn fájó –
ezért épp csak megszagolja,
(illatát megillatolja)*

*borókának, páfránynak,
nem is érzi hátránynak,
hogy magas a napraforgó,*

*a dália égben bordó,
s hogy az akác fürtje fönn
illatáról maga dönt.*

*Nézi, nézi a kislány,
hogy a méhek mint donognak,
nem is vélik tán dolognak,*

*hogy gyűjtenek és poroznak.
Vérebulló fecskefű,
szarvaskerep, lepkefű,*

*hársvirág és nyári perje,
színeikkel feleselnek:
fűnek-fának, fénynek-árnyak,*

*pillangóktól zengő tájnak...
Zamatot gyűjt: gyömbér, sáfrány,
tobozokon fenyő-kátrány,*

*s milyen szenvedéllyel
éli csöppnyi életét,
az is ami nyílik éjjel,
az is mi zár napmentével.*

*Nézi a kislány,
s nem tép virágot.
Virágnak véli
az egész világot.*

3. KAMASZIDÓ

Petinek

*a hangodban vidám bölömbikák
himbálóznak a barna nádbugán
zsebedben
csonk-ceruza
spárgavég
egy órarugó
réz fogaskerék
és gyufa persze
a dugdosott gyufa
és bodza ágból indián-pipa*

*és cirmos barkák fűzfaágakon
dorombolnak a kedvedért nagyon
VADMACSKÁK ŐK
és turulmadár a csóka
bölény a béka*

*egy egész bölénycsorda
vágta a prérin
s TE – megbűvölten-bátran
bicigliküllő-ijjad ajzva – állsz
kiált a kecskebéka
szajkó felesel
s tudod e harcban hogyba elesel
vitéz vagy
HŐS
s örök vadászmezőkre visz a végzet
hol sápadtarcú nincs
csak indián a nép ed*

4. TAVI-DAL

Feleségemnek, Tündének

*Sunyít a meredély
szélén egy rezgő-nyárfa,
rázizzenti fényét
a telihold világa*

*Szerelmes pár a vízben
és kéz keres kezét
a telihold világa
mint festő ecset*

*már ezüstöz is kéklőn,
a lány mellén mint füst...
talléreként már két másik
talléron színezüst.*

*Csobog a víz köröttük,
bár fuvatlan a tó,
fürdőző kedveseknek
a csobbanás a szó.*